

POSUDEK VEDOUcíHO PROJEKTU

Název práce: **Nalezení ideálního místa a návrh budovy i okolí Národní knihovny**

Vedoucí práce: Ing.arch.Michal Kuzemenský

Odborná asistentka: Ing.arch. Petra Kunarová

Diplomant: Bc. Tomáš Fiala

Park Lannova je skvělý výběr místa pro knihovnu. Tvrdím. Vybral bych si ho také. Důvodů je více a věřím, že je diplomant všechny vysvětlí. Místo má jeden zádrhel. Jako kdyby předpovídalo tvar budovy. Těžko se mu vzepřít. Podlouhlý tvar nezasahující do horizontu. Tedy nerušící panoroma nábřeží. Neřešil jsem, nevím jak jinak. Tomáš to udělal tak jak místo napovídalo. Souhlasím ... a zároveň mě stále provokuje nemístná otázka „jak jinak?“.

Lineární palác národní knihovny. Dva vstupy na každém konci. Průchozí dům. Co s bokem budovy, který je skutečným průčelím?? Ach! Antické schodiště uvnitř domu za proskleným parterem. Skvělé. A dobře transformované. Věřím tomu. Důvěřuji jeho neformální atraktivitě a stejně tak důvěřuji, že by při naplnění více atraktory než knihovna obvykle snese, byla pasáž s antickým pobytovým schodištěm dobrou trasou pro momentálně opuštěné nábřeží. Ono fakticky nevede nikam. Teda zatím. Totiž tunelem, který zoveme Husákovým tichem a peklem kolem hotelu Hilton se chůze po nábřeží stává bezcílnou. Na kole, pěšmo a dokonce i automobilem. Městská hromadná doprava v místě nic moc. Jenže: neuvěřitelný výhled. Oboustranně. Na řeku a Letnou a z Letné na řeku a za ní Národní knihovnu. Ihned rozumím. Navržený dům v místě neplave. Je pevně osazený a kupodivu i dobře zvládá obvyklou bolest, osazení do nepatrně svažitého terénu. Oba vstupy s teréním schodištěm považuji za kvalitně řešené. Zmíněnou „pasáž“ též. Okolí je schematické. Stejně tak zbytek parku. Park můžeme nazývat rezervou. To je spíš otázka. Ovšem předpolí Štefánikova mostu je podle mého soudu o ničem. Na obou stranách předpolí. Tam bylo třeba hodně přitlačit. Je to schematické. Ovšem tedy, na co navazovat(?) když Palachovo náměstí o dva mosty proti proudu vypadá, jak vypadá a sousední Čechův most má předpolí naplněno random-made kolem hotelu Internacional?

Zpět k budově knihovny. Pasáži důvěřuji. V jejím středu se jí seshora dotýká druhé srdce knihovny, monumentální atrium čtenářského prostoru. Dotýká, je důležité slovo. Oba prostory se neruší a tak mohou fungovat naplno. Pasáž světsky rušná a atrium monumentální, světlé a tiché. Archiv sice není srdcem domu, avšak jeho tělem, ve kterém obě srdce bijí. Je kvádrem nad pasáží, do kterého je vyříznuto atrium. Důmyslně navržené, si myslím. Vnitřně velice srozumitelná instituce národní knihovny.

Stále píší o vnitřku budovy. To není náhoda. Dům se mi zvenčí prostě nelíbí. Jakkoliv má důmyslné schema, zvenčí je budova těžká. Není ani monumentální. Nemám adjektivum. Pro mě je anonymní.

Možná je to osobní hodnocení. V celkovém tvaru i detailech čtu odkaz sedmdesátých let. Tedy doba, kdy se mi nežilo zrovna lehce. Ztuha si představuji dům z proklamovaného pískovce. Fakt mi naskakuje korten a zaměnitelná veřejná instituce z té doby. Šestiúhelníkové prvky pláště také nepomáhají. Podseknutí soklu je pro mě skoro ikonické zhmotnění doby, kterou nemám rád.

OK. Jsem poměrně kritický. Tvrdím, že to není jen osobní. Jsem si vědom, že jsou sedmdesátá leta v módě.

Že to jde mimo hranice a politiku. Tomášovo západní kolegové citují sedmdesátky také ... ale je v tom nadhled, poučenost a vtipné křížení s dalšími historismy, postmodernu nevyjímaje.

Je možné, že Tomáš svůj návrh nenakreslil ideálně. Protože vnitřek, který z podstaty je velmi dobrý, také nepředstavuje ideálně.

Tomáš Fiala je kompetentní autor připravený na praxi. Nedělá v našem atelieru první projekt. Mohu jej směle doporučit k absolutoriu. Za projekt mu navrhuji C.

V Praze dne 9.6.2019 Michal Kuzemenský